Fram Verdel

de heraut

mei 1960

ZEVENDE JAARGANG N° 1

DE HERAUT

ORGAAN VAN DE KON.KATH.TURNKRING "DEUGD EN VOLHARDING"
H.Kruisstraat 16, MORTSEL, Oude-God Tel.: 49.93.39.

Aan de MEIKONINGIN

O edel herte, o vrije Vrouwe,
die Adam ongeschonden liet,
hoe vuilt, terwijl ik u aanschouwe,
mij 't schoonste dat de zonne ziet!

o Diamant, uit "s Heren handen
gevallen; dauwdrop, nieuwe en schoon,
daar 's hemels oge ik zie in branden;
onaangeraakte wereldkroon!

o Middenmaagd, die, van zo velen,
de schoonste zijt, die om u spelen,
verleent mijne arme ellendigheid
dat u, door mij, te onvoorbereid,
zij lof gezeid!

Guido Gezelle

HET WOORDJE VAN DE VOORZITTER.

Mijn beste leden,

't Is lente! 't Is mei!

De natuur is ontloken tot nieuw leven. In bonte kleuren en met vrolijk getierelier schrijft ze de eerste bladzijde van een nieuw jaarcyclus, een leven dat gefundeerd is naar een vast plan, maar beleefd naar de arabeske wederwaardigheden van iedere dag.

En we danken de Schepper, om het brood dat het lichaam versterkt, en de wijn die de harten van de mensen verblijdt....

Zo zijn we ook met onze turnkring een nieuw werkjaar begonnen, tot een rijke oogst.....

Van vóór nieuwjaar werden, naast de gewone oefeningen voor algemene lichamelijke opvoeding, de oefenreeksen voor de wedstrijden aangeleerd.

Het is nu de tijd om paraat te staan! Het is nu de tijd om eer te geven aan uw vereniging die voor u alles veil heeft; om te tonen dat ge volwaardige turners zijt: wat niet alléén zeggen wil dat ge de oefenstof onder de knie hebt en er in uw rangen éénheid en tucht heerst, maar ook dat ge geleerd hebt u te gedragen als schone mensen, waarbij het aangenaam is te vertoeven, als turners die weten dat ze ook deel uitmaken van die éne grote turnersfamilie, die mekaar hebben te steunen opdat de inspanningen van éne zustervereniging door de edelmoedige medewerking van de anderen mogen gedijen tot een volwaardig vertoon van katholieke turnersééenheid en glorie, tot een levende en levendige propaganda voor ons ideaal: "Mens sana in corpore sano." = een gezonde ziel in een gezond lichaam.

Wij hebben een taak te vervullen!

Er waren er verschillende onder u die verleden jaar, tijdens het Gouwkampioenschap, met tranen in de ogen het schouwspel hebben beleefd dat zich afrolde op de terreinen van Oude-God Sport, en die in het fiere hart aanvoelden wat het is turner te zijn. Wat we toen hebben gezien bewees dat het nóg mogelijk is onze, oh zo moderne, mensen van 1960 gedurende twee uren te boeien tijdens een turn-namiddagfeest zonder dat iemand zich één minuuut verveelde, dat het mogelijk is dat én turners, én buitenstaanders met interesse de oefeningen van de onderscheiden wedstrijden hebben gevolgd. Men kon het aangrijpend moment van het "hijsen van de vlag" 's morgens vroeg voelen in een tuchtvolle, stilzwijgende, maar innerlijk gespannen turnersschaar die onder de indruk kwam van dit plechtig begin, wat gans de dag een stempel zou drukken van stijlvolle éénheid bij ieder punt van de dagorde.

Het zou valse nederigheid zijn, - en dat is hoogmoed - indien we zouden beweren dat we daar niet revolutionnair, in de beste betekenis, een nieuwe richting hebben aangegeven, een mijlpaal gezet naar hogerop. We hebben de volmaaktheid niet gebracht, en zou beter de fouten kennen dan wijzelf, we hebben alleen het hart onder de riem willen steken van onze turners en hun

besturen, om hen te zeggen: komaan, mannen, niet versagen, er is een weg naar schoner kunnen, we zijn niet van gisteren, we zijn van vandaag!

Maar al sloot onze organisatie als een bus, al waren onze plannen nog zo gedurfd, al zijn alléén zij bedrogen uitgevallen die beweerden dat het een "soep" zou worden, wat hadden we gekunnen indien we niet hadden kunnen rekenen op de deelnemende verenigingen? Het zou verkeerd zijn te beweren dat alléén wij hebben gezorgd voor een schone bladzijde in de geschiedenis van de K.K.A.T., maar met alle deelnemers kunnen we zeggen: wat hebben we een schone dag beleefd, wat is het goed als één man te staan onder één vlag!

Of ons werk vruchten afleverde?

Ja, God dank, ja!

Alle inlichten die we ontvangen voor de a.s. kampen dragen veel kopijwerk van ons Gouwfeest: hiervoor géén verwijt van naaperij, maar integendeel van dankbare fierheid en blijheid dat men voortbouwt, beter tracht te doen, grootser, schoner, meer gedurfd.Géen slakkengang, geen bij-de-pakkenzitterij, maar moedig voortmarcheren met de blik naar de zon...

Gouwkampioenschap 1960 = Mechelen, en 1961 = Boechout : op één dag, op één plaatsruimte.

Bij allen vinden we teksten die letterlijk zijn overgeschreven uit onze mededelingen van verleden jaar. De geest van "Deugd en Volharding" schijnt allen te hebben aangegrepen, zodat we ons overal tehuis gaan voelen als in eigen midden....wie dierf dàt dromen?

Er zijn er onder u die bang zijn voor de a.s. wedstrijden en turnfeesten, omdat ze een ontgoocheling vrezen....en er zijn er ook die schoorvoetend zich begeven zullen naar de kringen die dit jaar de zware last van inrichting op hun schouders hebben genomen. En er zijn er zelfs die beweren dat het nooit zo goed kan zijn als het bij ons was; ik weet niet of ik hen voor die overtuiging prijzen of afkeuren moet.

Wat ik wel weet: Wij hebben een taak te vervullen!

"Deugd en Volharding", dus: GIJLIE ALLEMAAL, heeft dóór het Gouwkampioenschap van verleden jaar, de harten van velen ontsloken met een heilige onrust, om voort te bouwen aan de weg waarvan te Mortsel de eerste steentjes werden gelegd.

Zij hebben allen niet de middelen die wij hadden.

Zij dragen op één schouder soms het werk dat bij ons door vele schouders werd geschraagd.

Zij vechten met de moeilijkheden die dagelijks oprijzen en dreigen het werk van vele weken omver te werpen.

Zij staan strijdbaar nu op de frontlijn.

Hoed af voor die mannen!

Gijlie hebt u verleden jaar kunnen tonen in een gunstig kader. Gij hebt

kunnen werken op een stevig gefundeerde organisatie; gij hebt meegeteerd van de goede gedachten van een inrichtend komitee; gij hebt gepronkt met uw groot ledental - ge waart er fier om en ge mocht er fier om zijn - en ge hebt het air gehad van sterke gastheren....

Maar ook elders moet ge laten zien wie ge zijt! Geen mannen die met de kop in de lucht lopen en anderen niet zien staan, maar dienstbaren voor het goede. De beste vrienden kent men in de nood, al hopen we dat er geen nood zal zijn; en de schoonste karakters openbaren zich als er hulp te bieden is, alhoewel we hopen dat er geen hulp zal te bieden zijn; en grote mannen kent men aan grote daden en die grote daad is misschien een bananaanschil van het voetpad schuiven, opdat er niemand zou over vallen....

Wat van "Deugd en Volharding" verwacht wordt, wat ik, uw voorzitter, van u durf te eisen is: dat gijlie als één man paraat staat in orde, tucht, bereidwilligheid en hulpvaardigheid; zonder zeuren, zonder klagen, zonder ongezonde kritiek, maar met de glimlach van een broederhart, tot de laatste zenuw van heel uw corpus bereid om een levend toonbeeld te zijn.

Wat dan ook de uitslag moge wezen die we in de prijskampen zullen behalen, we zullen onze taak hebben vervuld; en we zullen meegewerkt hebben aan een vernieuwing ten goede, waarvan gijlie de eerste steen legden, tot een vruchtbare opgang ten bate van de katholieke turnbeweging.

U wacht een taak! Toont u die taak waardig! Liefde is de grondslag van het heelal; liefde is ook de grondslag van onze vereniging. Liefde geeft zonder nadenken, zonder berekening....is uw liefde voor de katholieke turnerij groot genoeg om te kunnen geven, zonder aan uzelf te denken?

Onze trompetters werden gevraagd te Mechelen, te St.Genesius Rode: niet alléén de stap, ook de toon van "Deugd en Volharding" blijft van de partij! Weldra maken we een kleine variante op een kajotterslied en zingen we: "En hebt ge nog niet ons trompetters gehoord?"

Enig in onze geschiedenis: de trompetters zullen mee ontvangen worden op het Bisschoppelijk paleis te Mechelen door Z.Eminentie de Kardinaal!

Wat zegt ge dàár van?

Als ge nu nog niet barst van fierheid wordt het hoog tijd dat ge naar de dokter gaat, want dan hebt ge pillekens nodig!

Willen we dit episteltje maar eindigen?

Als gijlie allemaal paraat staat als waardige leden van onze geliefde turnkring "Deugd en Volharding", dan groet ik u

Toegenegen.

Uw voorzitter:

Em.Truyts.

H U M O R

Waar zitten onze moppentappers?

Vroeger ontvingen we zo eens af en toe een flinke mop om in "de heraut" te zetten, maar de bronnen schijnen uitgedroogd!

Als vrouwen gaan vissen.

Mr.Pieters was een verwoed visser. Zijn entoesiasme werke zo aansteke-lijk dat zijn vrouw besloot ook de hengelsport te gaan beoefenen. Op een mooie middag trokken ze samen er op uit en bij een visrijke vijver instal-leerden ze zich zowat vijftig meter van mekaar af.

Na een poosje riep Mr.Pieters:" Gaat het, schat?"

"Niet te best, Jan," antwoordde zijn ega."Kunt ge me geen andere dob-ber geven. Degene die ik nu heb blijft altijd onder."

Pientere knaap.

Examen op de lagere school. Vraag: Welke zijn de tanden die we het laatst krijgen?

"Valse", was het antwoord van een snugger kereltje.

Gelezen:

Boven een bar: "Werken is een vloek voor een drinkend man."

Op de achterkant van een auto: "Opgepast! Ik ben niet zo'n goede chauf-feur als U denkt te zijn."

Oh, die kinderen.

Ter gelegenheid van de verjaardag van Edison op 11 februari, vertelde de onderwijzer een en ander over de geniale uitvinder. Negenjarige Tommy was diep onder de indruk van het verhaal. Thuis in de keuken vertelde hij aan moeder wat zijn nieuwe held allemaal had gepresteerd." Hij vond het elektrisch licht uit, moeke, en de fonograaf en de film. Denk eens aan" zei hij tenslotte met ontzag," als Edison er niet was geweest, moesten we nu bij kaarslicht naar de televisie kijken".

Verstrooide professor

"Denk eens aan", zegt de jonge moeder trots,"mijn zoontje is pas zes maand oud en hij zit al".

"Zo, zo," zegt de verstrooide professor," wat heeft hij dan wel op zijn kerfstok?"

Kindervraag.

Kan God ook ziek worden, mammie? - Welneen, jongen hoe komt ge daar bij? - Ik lees hier in de krant dat Hij Dr. De Bruyn bij zich riep.

IN MEI LEGT ELK VOGELTJE EEN EI.

door Jan Vriends

De winter kan lang aanhouden en na de eerste zonnige voorjaarsdagen, die veel beter verwachtingen wekken, dan we elk jaar weer beleven, komen de koude buiige dagen hardnekkig terug. Naar volksgezegde moet februari al tien zonnige dagen brengen. Dan zijn er al overmoedige buien, die een kijkje komen nemen in de open lucht. De koolmezen weten ervan en zwerven nu graag in de buurt van de korven. Ze nemen zelfs het zekere voor het onzekere en posteren zich aan het vlieggat, om de nog stijve en verkleumde slapers onmiddellijk bij de kraag te vatten, nog vóór ze de vleugels hebben uitgeslagen. Maar de bijen blijven weer binnen, de knoppen van de bomen, die al dikker waren en op springen stonden, gaan niet verder meer, kunnen zo nog weken wachten, doch komen doet de lente en kómen doen de kleurige vogels weer, de een wat vroeger, de ander wat later, want al vonden ze een land van overvloed, ze zullen terugkomen naar hun geboortegrond om het nest voor hun kleintjes weer te bouwen op de plaats waar ze werden grootgebracht.

Hebt u al eens vogelnesten gezocht? Ik kan het u ten zeerste aanbevelen, als u maar een behoorlijke dosis natuurliefde kuntopbrengen, die nodig is, om deze schone belofte van jong leven te sparen! Wij zochten ze vroeger ook, en we vonden ze, toen we in onze jongensjaren met een ongecultiveerde natuurliefde door de velden trokken. Niemand zal deze kunst beter verstaan dan het opgroeiend geslacht van het platteland. 't Werd ons toen niet voorgehouden, dat we er meer plezier kunnen aan beleven, door zo'n vogelhuishouden in zijn doen en laten na te gaan, dan door de eieren als kleurige tropheën aan lange slierten te rijgen. De vlaskoppen waren trots op hun schatten en er leefde een sterke rivaliteit onder de blonde knapen. Daar was wel degelijk een wet van mijn en dijn en wie 't eerst een nest gevonden had, kon daar onbetwistbaar zijn rechten op doen gelden. Daar waren legsels in de collectie, die een speciale historie hadden, al waren het vaak de gewoonste exemplaren. Die van een alledaagse ekster konden met trots worden aangewezen, als ze maar de prijs waren van een heldendaad. Ge moest nooit zeggen, dat zo'n langstaart "te dun" woonde om hem uit te halen. Dat was een uitdaging, die geen goed klimmer op zich kon laten zitten en uit de hoogste en wankelste toppen der wuivende populieren kwamen ze naar beneden.

Nu zoeken we nog ijverig naar de nesten van grote en kleine gevederde vrienden, al is het met edeler bedoelingen dan in de dagen van de hebbelijke jeugd. Maar óók vroeger toen we vaak - we moeten het nu bekennen - met schennende hand en weinig eerbied bij de mooie nesten stonden, zogoed als nu we vrij zijn van dat ongewild wrede van de onbezonnen jeugd, komt altijd weer dat wondere gevoel van een vreemde emotie, als we staan voor dat verborgen wonder van het nieuwe leven, dat daar groeit en uitbreken zal uit die broze schaal waarin het opgesloten zit. Kleine leventjes, door vader en moeder zo zorgvuldig gekoesterd, als ze in voorbeeldige trouw de lange dagen verdromen op het nest, van het optrekken der wazige nevels, totdat de zon rood en groot achter de verre bomen verzinkt. Als't avond wordt krijgt altijd het wijfje haar beurt, en slaapt op de schatten, terwijl zijn zwarte silhouet de wacht

houdt tegen de grauwe hemel en hij bij 't eerste lichten aan de verre horizon zijn taptoe slaat.

Vele vogels zijn er vroeg bij met de voorbereidingen voor het nieuwe gezin. Kijk in maart eens in de spoorsloten, waar ge met knikkende koppen de meerkoeten en waterhoendertjes op ziet stomen, als ze lang slierten riet wegslepen om hun hoge burcht te bouwen tussen de eerste sprietjes riet,die nauwelijks een vingerlang boven't water steken en nog in geen weken het nest zullen verbergen.In februari passeert de groene specht haar vrije uurtjes al met lustig hakken in de stam, dat de spaanders in't rond vliegen. Maar ze zal weer dagen lang haar werk vergeten en weer terugkomen,als een zonnige dag aan de lente herinnert. Van de kleine zangertjes is de Tjiftjaf wel de eerste. Die kan in midden-maart al komen. De Fitis, de Fluiter, de Braamsluiper, Nachtegaal, Blauwborst en Roodstaart, ze komen allemaal in de loop van april. En als ze gaan bouwen is het loof van de bomen nog lichtgroen en ijl, dan is het uitzicht nog open en vrij over veld en akker, omdat de struiken en de kronen van de bomen nog slechts bottende knoppen dragen. Maar als de lente eindelijk door gaat zetten,zal 't riet omhoog schieten en het loof van de bomen en de struiken is tot zomerse volheid gegroeid in de dagen dat het jonge leven in de schaal ontwikkeld is. Dan is het verre uitzicht voor de vogels weggenomen, maar daarmee is een sfeer van innigheid gekomen, om't stille geluk dat komen gaat. Moeder wordt wat onrustig en staat een keer vaker op om iets te schikken aan de eieren, waaruit ze een zacht-klagend piepen hoort. (Ik heb het op de grond wel gehoord van jonge roofvogels, die hoog in de top van een boom nog moesten geboren worden). Aan de haarfijne scheur, die zigzag over een van de eieren loopt, weten we, dat het ærste leven al gauw zal geboren zijn. Het morrelend snavelpuntje daarbinnen drukt de schaal iets naar buiten, het eerste schilfertje breekt af, het gaatje wordt groter en de kleine gevangene daarbinnen kan de eerste teug verse lucht in zijn longen halen. Dat geeft kracht voor de bevrijding en met een nieuwe ademhaling spannen de spieren, de scheur wordt breder, de schaalhelften geven langzaam mee en vallen open. Lijf en pootjes zitten nog in de dop. Met een onhandige zwaai slaat de hals recht uit zijn gevouwen houding en de kop ligt plat op de bodem van de nestkom. 't Kleine ding is slap en machteloos, óp van de inspanning en van de emotie van de polselinge bevrijding. De oude ruimt de lege schaalhelften weg en het natte lichaampje droogt onder moeders warme vederdek tot een fijn en kroezig dons. In een paar dagen is het gezin voltallig en nu komen er dagen van ingespannen arbeid voor de oude vogels. 's Nachts en in de koude morgen- en avonduren moeten de kleine peuters de eerste dagen nog verwarmd worden, maar overigens is het eten en eten halen wat de klok slaat. Tot twintig, tot dertig keren per uur komen ze aandraven met voedsel en mezen met twaalf tot veertoen jongen leveren waarlijk topprestaties, weken lang.En hoeveel koppels beginnen in dezelfde zomer met gelijke moed en toewijding aan de zorgen van een nieuw gezin.

Het altijd terugkerende wonder van het nieuwe leven is wel het kardinale punt in de natuur, dat op de eerste plaats de belangstelling van de mensen trekt en bezighoudt. Dààr willen we het fijne van weten en onze speur-

zin zal raadsel na raadsel oplossen en niet meer met oppervlakkigheden tevreden zijn. Zo zal de aandachtige natuurvriend wel eens voor de vraag komen staan: "Omdat elk levend wezen ademen moet, zal ook de kleine gevangene, die daarbinnen leeft en groeit, toch zuurstof nodig hebben". En dan is het oude antwoord wel wat al te simpel:"dat dit ook best kan door de poreuze schaal". Zo eenvoudig staat de zaak niet. Het jonge leven, los van het moederlichaam, is geheel op zichzelf aangewezen. En is de schaal al poreus, daar zijn ook nog twee sterke vliezen en een massa eiwit, die de levenskiem - aan de rand van de dooier - van de buitenlucht afsluiten. Juist in dat eiwit zit een voorraad zuurstof opgeslagen, zes procent hoger dan in de buitenlucht en op deze voorraad kan de jonge kiem aanvankelijk teren. De ontwikkelende bloedvaatjes zoeken de schaal, wat u bij schouwing van een bebroed ei zo gemakkelijk kunt zien, en daarmee krijgt de kiem contact met de atmosferische lucht, waarin de bloedlichaampjes door osmose de zuurstof kunnen opnemen. Als nu dat kleine leventje groter wordt en de voorraad in het eiwit raakt uitgeput - het zuurstofgehalte slint dan tot 3% lager dan in de lucht - en van buitenaf wordt niet meer voldoende toegevoerd, dan krijgt de jonge vogel het zonder meer benauwd in zijn kleine gevangenis en zuiver reflektorisch begint het diertje zich uit volle macht te weren met krachtige wendingen en krommingen, en het zet energiek zijn bevrijdingspogingen voort totdat de eischaal scheurt en de kleine wereldburger onbezorgd de vrije lucht kan inademen, waarmee alweer een nieuw leventje zijn kringloop beginnen kan. De kringloop van geboren worden, nieuw leven wekken en verzorgen, en sterven, het probleem waar heel de natuur om draait.

IEMAND GING ..... IEMAND KWAM.

Onze secretaris Mijnheer Jan MICHIELS, zag zich verplicht, om persoonlijke redenen, ontslag te nemen.

We danken onze secretaris zeer hartelijk voor al de diensten die hij gedurende twaalf jaar aan "Deugd en Volharding" heeft bewezen, door de ondankbare, vaak moeilijke taak van het secretarisschap waar te nemen.

Hij zegt de vereniging geen vaarwel, maar zal er met hart en ziel aan verknocht blijven en in de geest vaak bij ons vertoeven.

Het bestuur heeft hem voorgesteld de titel van "Lid van Verdienste" te willen aanvaarden.

De titel van "LID VAN VERDIENSTE" werd ingesteld bij bestuurlijke beslissing van 20 maart 1960.
Deze titel wordt toegekend aan leden die zich bizonder verdienstelijk hebben gemaakt, en om een gegronde reden de vereniging als werkend lid moeten verlaten. Personen die hiervoor in aanmerking kunnen komen moeten door één of meer bestuursleden aan het bestuur worden voorgedragen. Het bestuur alléén is gemachtigd deze titel

toe te kennen, en ze zal er streng op waken dat de titel slechts zeldzaam worde gegeven.
De leden van verdienste hebben recht op het ontvangen van " de heraut", en het gratis bijwonen van turnfeesten en kringavonden.

Onze nieuwe secretaris is

Mijnheer René WALGRAEVE
Ter Varentstraat 30
Mortsel

die de zware taak met bereidwilligheid, en de vaste wil ze tot in de puntjes te verzorgen, op de schouders heeft willen nemen.

Hij heeft zich reeds met veel liefde en stipheid sinds januari aan het werk gezet en rodeert zich met taaie wilskracht in de uitgebreidheid van zijn taak.

Wij danken hem en wensen hem veel succes in de uitoefening van zijn funktie, en hopen hem lange jaren bij ons te behouden.

DE EEUWIGE GESCHIEDENIS VAN DE BIJDRAGE.....

We ontvingen van de penningmeester het verslag over de bijdragen en moeten met verbazing vaststellen dat er leden sinds 1959 met het betalen van hun bijdrage ten achteren staan.

We vragen u met aandrang uw lidboekje eens te willen nazien en eventueel het achterstallige te regelen, opdat we niet verplicht zouden zijn van die voor u en ons onaangename briefjes te schrijven die voor de moedwilligen ten slotte op een ontslagbrief uitdraaien.

....EN DE UNIFORMEN.

We maken er u nogmaals op attent dat u verantwoordelijk zijt voor de uniformen die u van de vereniging in bruikleen hebt. Alle stukken die door onachtzaamheid of slechte zorgen of verwaarlozing onbruikbaar worden moeten door het lid aan de vereniging worden vergoed. Mannen die de mening zijn toegedaan dat ze onmisbaar zijn en met een " ze moeten maar een ander geven " sollen met de centen van de vereniging, dus van iedereen, horen bij ons niet tehuis.

Tegen slijtage kan niemand op. Zo gebeurt het dat de witte elastische band dient vervangen. Die band kan steeds bekomen worden bij de beheerder van de kledij: Mr. Frans Van Vaeck.

We drukken er nogmaals op dat de stof van uw uniform syntetisch is en

dus bizondere eisen stelt bij het wassen:

Nooit meegeven naar de wasserij - de nieuwkuis uitgezonderd - maar wassen in een sopke van witte zeep of Dreft. Sommige kundige huisvrouwen, naar we hebben opgemerkt, steken de witte turnbroek daarna in een lichte oplossing van ruw stijfsel. De turnbroek ziet er dan uit als nieuw. Een tip dus om na te volgen.

Wilt ge uw kledij TOCH meegeven naar de wasserij en ze komt uit de machine aan flarden, zijt u verantwoordelijk.

In het fonds voor de kledij werd een ernstige bres geslagen, zodat we verplicht zijn naar nieuwe fondsen uit te zien, en onze toevlucht zullen moeten nemen naar een tombola. Eens we zover zijn rekenen we op de medehulp van iedereen.

Onze onkosten gaan jaarlijks in stijgende lijn. Tot nog toe hebben we het kunnen bolwerken dank zij edelmoedigheid en grootmoedige steun. Helpt gij uw bezit , want dat is toch het bezit van uw vereniging, zo gaaf mogelijk houden door zorg te dragen voor alles wat ge gebruikt, door uw bijdrage regelmatig te betalen, door mee te helpen aan iedere verwezenlijking die zaad in't bakje moet brengen. Zo zullen we onze onkosten kunnen drukken en zal er meer overschieten om de aangename kant van de vereniging te verhogen. Er zijn zoveel plannen die nooit kunnen worden verwezenlijkt omdat er niet voldoende finanties zijn. Zo is het in een huisgezin, zo ook in het groot huishouden van uw vereniging.

" Ach, waar mensen strijden, helpt de Heer! "

- - - - - - - - - - - - - -

Wat is een beroemdheid? ...Een persoon die jaren hard gewerkt heeft om bekend te worden en dan een donkere bril draagt om niet herkend te worden.

- - - - - - - - - - - - - -

Vrouwen vertellen wel veel, maar niet de helft van wat ze weten. Ze weten ook ontzettend veel, maar niet de helft van wat ze vertellen.

- - - - - - - - - - - - - -

Een pessimist is iemand die van twee kwalen ze allebei kiest.

- - - - - - - - - - - - - -

Marietje, zegt gij eens de acht zaligheden, vraagt de onderpastoor in de catechismusles.
Vol ijver begint de kleine meid: "Zalig zijn de arme geestelijken...."

- - - - - - - - - - - - - -

Een koper komt een garage binnen en wil een occasiewagentje kopen.

"Moet u er ver mee rijden", vraagt de garagist....

- - - - - - - - - - - - - -

HET WOORDJE VAN DE PROOST.

Waar men ga langs Vlaamse wegen,
oude hoeve, huis of tronk,
komt men U, Maria, tegen,
staat uw beeltenis te pronk.

Meimaand, Mariamaand !

En weer zullen we duizende van onze Vlaamse moeders en vaders, oude mensen en kinderen zien optrekken naar Scherpenheuvel, Oostakker, Edegem, of misschien naar een of ander eenvoudig Mariakapelleke zoals er zovelen te vinden zijn langs onze Vlaamse wegen. Midden die heerlijkheid van al dat frisse lentegroen en die fiere bloemenpracht van de meimaand nodigt Maria ons weer uit om tot haar te komen.

Wie ooit als bedevaarder met de trein naar Lourdes geweest is vergeet nooit de ontroering meer wanneer plots aan de bocht van de spoorweg, achter de rotsen, de grot verschijnt waar Maria eens aan dat eenvoudige Bernadette is verschenen. Plots weerklinkt spontaan langs alle kanten dat "Ave, ave, ave Maria" en "Te Loudes op de bergen" en met een krop in de keel, en een traan die men probeert weg te pinken, beseft men: We zijn bij moeder! We zijn thuis!

Weer nodigt Maria ons deze maand uit om tot haar te komen. Heeft zij niet te Lourdes uitdrukkelijk gevraagd: "Dat pelgrims hier komen" ? en is dat niet de wens van Maria ook in de andere bedevaartplaatsen? Bidden tot Maria kunnen we weliswaar overal, maar toch duidt Maria zelf speciale plaatsen aan als een oord van genade, en is het haar verlangen dat we daar zouden naartoe gaan.

En op al die plaatsen stopt zij ons als het ware het rozenhoedje in de handen. "Bidt het rozenhoedje, en doet boetvaardigheid, voor uzelf en voor anderen."

En al opgemerkt dat als Maria ergens verschijnt zij steeds alleen verschijnt, nooit zien wij dat zij haar goddelijk kind bij zich heeft, en toch is het juist dat wat zij ons geven wil. Maria wil ons Jezus geven, dat is haar taak in de wereld, Jezus geven aan de mensen. Kijken we even hoe mij ons dat te Lourdes op duidelijke wijze toont. Heel de dag stromen duizende mensen samen rond haar beeld, dag en nacht staan er mensen bij haar beeld aan de grot, maar er is één uur op de vierentwintig dat Maria gans alleen aan de grot achterblijft en heel die mensenmassa de grot verlaat. Het is het uur van de Sacramentsprocessie, het uur dat haar Zoon verschijnt. Op dat uur zendt Maria die duizende bedevaarders weg en stuurt ze naar haar Zoon, die op de Esplanade in het Allerheiligste Sacrament voorbijtrekt. Zij alleen blijft achter, heel alleen bij de grot. Jezus is daar en Maria verdwijnt, zij maakt plaats voor haar Zoon.

En het grote mirakel van Lourdes is niet die een of andere lamme die plots weer gaan kan, of een blinde die ziende wordt, maar dat zijn die on-

telbare wonderen van genade die zij in het hart van die vele mensen bewerkt. Mensen die met hun innerlijk leed en hun innerlijke miserie komen knielen bij haar beeld, en die zij dan wegstuurt naar de kerk, naar de biechtstoel waar de priester de woorden van vergiffenis uitspreekt en die hun God doet terugvinden.

Dat is de diepe zin van al die bedevaartplaatsen en bedevaarten: God terug vinden, God die door Maria aan de wereld is geschonken.

Mijn beste turners en muzikanten, wanneer wij deze maand op de 25 ste ook weer met onze schone kring naar Edegem gaan, laat dat dan de eerste motief zijn van deze bedetocht: het oprechte verlangen dat Maria ons Jezus moge schenken en de liefde van Christus in onze harten zou doen groeien. En moge Maria u verder ook in al uw eerlijke verlangens tegemoet komen, zij is ook een moeder die begaan is met onze tijdelijke noden.

Mag ik u ten slotte nog een mooi gebedje leren dat u misschien ooit eens dienstig kan zijn wanneer ge zo eens in een stemming van boordevol geluk zoudt verkeren zoals Thijl op die avond dat hij zijn "Lieve Vrouweke van Vlaanderen" bad:

LIEF VROUWKE,
Ik kom niet om te bidden
maar om een poos
bij U te zijn.

Ik heb U niets te geven
niets te vragen
deze dag.

Ik bezit alléén de
GROTE VREUGDE
dat ik U bekijken
mag.

H.Smits, proost.

VERGEET NIET

WOENSDAG AVOND, 25 MEI, VOORAVOND VAN ONS HEER HEMELVAART: ONZE JAARLIJKSE BEDEVAART NAAR O.L.VROUW VAN LOURDES TE EDEGEM.

EEN HALF UURTJE BROEDERLIJK GEBED AAN MOEDERS VOETEN, IN INTIEME AVONDSTEMMING.

KAARSKENSPROCESSIE IN HET DOMEIN VAN DE GROT.

HERNIEUWING VAN ONZE TOEWIJDING AAN O.L.VROUW, HULP DER KRISTENEN.

SPORTVREUGDE.

overgenomen uit "Sportakerel" van april 1960

Sportvreugde ligt niet eerst en vooral in de begeestering der toeschouwers, noch in de blijde kreten der supporters. Deze vreugde wortelt immers in de zucht naar ontspanning en sensatie. Deze vreugde - want ook zij is vreugde - wordt dikwijls gelaakt als minderwaardig. En toch neemt zij haar plaats in als begeestering voor een goede en schone zaak als een sportmanifestatie, als de deelname aan een gemeenschappelijke gebeurtenis plaatselijk of landelijk.

Maar de echte sportvreugde is weggelegd voor de sportlui. Zij borrelt op uit de tover, die sportbeoefening omweeft. Zij ligt in het bewustworden van de eigen lichaamskrachten en in het beleven van de schoonheid van het spel dezer krachten. Sport geeft vreugde, die bevrijdt uit de drukkende zorgen van het leven, vreugde die de natuurlijke drang naar strijd en spel bevredigt.

Om deze vreugde deelachtig te worden, moet de mens alleen sportief zijn sport beoefenen.

P.P.

Zou er ooit iemand meer deze vreugde beleven dan een turner die ver van supporters en toeschouwers, na veel inspanning en volharding zijn lichaamskrachten zo weet te doseren en te coördineren dat hij feilloos een beweging of een oefening meester wordt, en met sierlijke zekerheid uitvoeren.

De vreugde van het turnen kan alleen een turner beleven!

N.v.d.R.

SPORTINSPANNING EIST ZEDELIJKHEID.

overgenomen uit "SPORTAKEREL" van december 1959.

- Het facisme stelde het sportideaal ten dienste van het militarisme.

- In de Angelsaksische landen beschouwt men sportbeoefening als een school voor burgerdeugden.

- De U.S.S.R. en de democratische volksrepublieken stellen de sport ten dienste van het dialektisch materialisme en van de propaganda van hun ideëën.

- Pius XII beschouwt de naleving van de reglementen, de trouw aan de vrij aanvaarde verplichtingen, de edelmoedigheid tegenover de overwonnenen, de gelijkmoedigheid in de tegenslag, de matigheid in spijs en drank als ware sportdeugden, die door de sportman moeten beoefend worden.

Op evenwichtige manier beoefend, kan de sport een echte school voor men-

selijke kwaliteiten worden.

Welke van al deze stromingen en leiders zou de sport het best begrepen hebben ?

P.P.

WAT GEBEURDE.

16 januari 1960 : Kringavond

Te 20.15 uur werd deze avond ingezet met het afdraaien van de film van het 5le Gouwkampioenschap, een film van het Leerlingengouwfeest door onze vereniging ingericht in 1932 en turnvaria opgenomen door de Heer De Belder, die ons die film schonk, waarvoor wij hem zeer hartelijk dankzeggen. Onze dank ook aan Mr. Mannekens die zorgde voor een onberispelijke projektie en ons tevens belangloos zijn materiaal ten dienste stelde.

Te 22 uur riep het orkest "The white stars" ons ten dans en zorgden dat de vreugde en het plezier, die al onze kringavonden kenmerken, ten top werden gedreven.

27 februari 1960 : Scalafeest

Zeer talrijk, een bomvolle zaal, waren de aanwezigen die genoten hebben van ons Scalafeest dat doorging onder het motto:" UILENSPIEGEL LEEFT ".

Deze show die waardig en ernstig begon,evolueerde in vrolijke, soms kluchtige zin, zonder één ogenblik in het boertige over te slaan. Standing was er van begin tot einde.

De griepperiode bracht sommige nummers soms aan't wankelen, en een onverwachte convocatie van René Nuyens voor een training te Brussel, bracht het nummer van de akrobatie in moeilijkheden, maar de plaatsvervangers hebben zich terdege geweerd en niemand in de zaal zal één ogenblik de gevolgen van de griep hebben kunnen waarhemen. Om wille van dezelfde mikroben moest onze veteraan en muzikant Albert Geeraerts het werk van onze hulpsecretaris overnemen, en toonde zich aan zijn beste zijde; met algehele overgave en met entousiaste bereidwilligheid heeft hij langs alle kanten ingesprongen opdat geen enkel nummer houvast zou verliezen. We danken hem zeer hartelijk. Ook onze leiders dienen gelukgewenst voor hetgeen ze met hun mannen presteerden, dit spijts het vele werk dat ze hebben met hun gewone turnstonden. Onze hulpsecretaris Georges Van Herwegen zeggen we dank omdat hij onmiddellijk tenug aanpakte nadat de mikroben zijn corpus hadden verlaten. Dank aan alle uitvoerders die zich naar allerbest vermogen kweten van hun taak en hier dan een bizonder woord van gelukwensen aan Thijs die zo prachtig de zware opdracht tot een goed einde bracht. Dank aan naaisters, machinisten, kaartenverkopers en alle helpers die hebben bijgedragen tot het wellukken van ons Scalafeest.

Volgend jaar: zaterdag-vastenavond, ons Scalafeest 1961 onder het motto: "D.V. GAAT OP ANTENNE". Wie heeft er inspiratie?

27 maart 1960 : Half-vasten-Kringavond.

Deze kringavond sloot ons winterseizoen af. De prijskampen "om ter schoonst" "om ter talrijkst", "om ter origineelste" kenden meer bijval dan we hadden durven verwachten. Het geeft een aanwijzing voor de toekomst, en.... we hebben er veel bij geleerd.

De dames en heren van de jury zeggen we dank. We danken hen tevens voor de belofte ons volgend jaar weerom willen ter zijde te staan.

Ons eigen orkestje " De deugende Volharders" en het andere - de naam is te moeilijk om te onthouden - danken we voor hun vrolijke toon die iedereen tot1 uur "in den bak" hielden.

23 april 1960 : Muzikanten-onder-onsje.

We wensen onze ondervoorzitter Jos De Smet geluk omdat hij terug heeft aangeknoopt met een gewoonte die tot voor een paar jaren in de onderscheiden afdelingen voor volwassenen werd hooggehouden.

De muzikanten zaten samen met hun dames met de benen onder tafel, er werd een lekker souperke genut, er werden filmen gedraaid - merci Jos - de poddings waren in aktie en enkele muzikanten zorgden voor de vrolijke toon.

Een aangename, gezellige en familiale avond. Wanneer opnieuw?

Welke afdeling volgt onze muzikanten na?

ZIJN ONTSLAPEN IN DE HEER.

Mevrouw Maria, Amelia, Catharina LAUWERS, echtgenote van ons erelid Mr. Louis VAN TONGELEN. Overleden te Hoboken op 25 februari 1960.

Mijnheer Louis LAENEN, schoonvader van onze vroeger muzikant, nu erelid, Mr. Constant JACOBS. Overleden te Mortsel op 28 februari 1960.

We bieden aan de familieleden de verzekering van onze kristelijke deelneming.

Op 2 april 1960 overleed in de St.Norbertuskliniek te Duffel onze veteraan

Armandus, Ludovicus T H I E L E N S

na een langdurige en pijnlijke ziekte.

Armand werd geboren te Berchem op 7 juni 1903, werd lid van onze vereniging op 1 december 1952, was toestelbeheerder en kon tot voorbeeld gesteld worden aan alle leden. Bij de veteranen en bij iedereen werd hij gerekend bij de beste vrienden, en zijn aangenaam en zacht karakter maakte hem bemind. Zijn nagedachtenis zal bij ons in ere worden gehouden.

Bij bieden aan Mevrouw Thielens, die met heldenmoed en overgave aan Gods H.Wil deze zware slag draagt, aan onze junior Georges, die nu meer dan ooit moeders steun moet zijn en een zonneke die de open plaats zoveel mogelijk

verdoezelen moet, aan zijn broer, en andere familieleden, de verzekering van van onze kristelijke deelneming. Wij bidden de Heer, van Wie de wegen en de besluiten niet te doorgranden zijn, dat Hij aan onze duurbare Overledene de eeuwige gelukzalige rust moge schenken; en aan Hen die achterbleven, zijn echtgenote, zijn kinderen, de gave van troost. Eens ziet ge elkaar weer,waar geen pijn, geen verlatenheid, geen droefenis meer zijn zal.

Vanwege de vereniging werd in zijn parochiekerk van de H.Bernadette op het Hof van Rieth, voor zijn zielerust een H.Mis opgedragen op 1 mei te 9 uur. Voor dezelfde intentie, in dezelfde kerk, op hetzelfde uur zal er nogmaals een H.Mis worden gecelebreerd op volgende zondagen: 15 mei, 29 mei, 5 juni en 12 juni.

Heer, geef hem de eeuwige rust.

STAPTEN IN HET HUWELIJKSBOOTJE....

Op zaterdag 27 februari werd het huwelijk ingezegend van onze turner BRUNO SCHOLDIS met mej.Yvonne VCORSPOELS

en op 27 april stapte MARCEL GOOSSENS het levensbootje in met Mej. Paula HUYS.

Aan beide jonge gezinnen onze hartelijkste wensen voor geluk en voorspoed.

DE MUZIEKFEDERATIE MELDDE ONS...

De nationale Federatie der Katholieke Muziekmaatschappijen van België deelde het overlijden mede van hun vroegere voorzitter, nu erevoorzitter

Mijnheer MAX DRIES.

Onze vereniging stuurde aan de federatie blijken van deelneming.

7 MEI : MUZIKALE UITSTAP IN MEI.

Onze muzikanten verrasten deze bladzijde met de laatste tonen van een blije march, waarmee ze halt hielen voor des voorzitters deur om hem een serenade te brengen ter gelegenheid van hun meiavond, of beter hun muzikale avond in mei. Hartelijke dank!

Deze uitstap was een gelukkige gelegenheid om ook een serenade te brengen aan de pasgehuwde dochter van de Voorzitster van de Meisjesturnkring:Mej. Marie-Louise Seghers die toen al luisterde naar de naam van Mevrouw Constant Somers. Zo bracht de trompettersfanfare in naam van de vereniging klinkende gelukwensen aan het jonge paar, hun ouders en familie.

De erevoorzitter werd ook met een serenade bedacht, en zo werd deze avond voor velen een blijde meiavond, niet het minst voor onze dappere muzikanten die, de temperatuur was tamelijk warm, eens konden drinken van de dorst en niet tegen de dorst alléén. Het is hen gegund!

TECHNISCH HOEKJE.

Zonnig weder, flinke organisatie, mooie omgeving, familiale sfeer, daarmee is het Verbondskampioenschap van het K.K.A.Verbond door "Apollo" ingericht,getekend. Veel meer kunnen we niet verlangen, integendeel! en als ieder kring zijn turnershoogdag zo verzorgt als "Apollo" zal het voor onze turnersfamilie steeds een feest zijn waarnaar getracht zal worden.

UITSLAGEN:

Volwassenen - Uitmuntendheid

	B.O.	Vrije O.	Brug	Rek	Pyram.	Totaal
1. Deugd en Volharding	86.95	93.35	147.30	137.90	20	485.50

Veteranen

1. Deugd en Volharding	95.75	91.75				187.50
2. Deugd en Vreugd	88.25	82.65				170.90

Pupillen - Uitmuntendheid

1. Deugd en Volharding	92.60	94.oo			20	206.66
2. Vlug en Blij, Essen	91.33	89.25			20	200.58

Kadetten - Ereafdeling

1. Deugd en Volharding	93.96
2. Vlug en Blij, Essen	93.63
3. K.A.T. Hopland	91.26

Massauitvoering

1. Deugd en Volharding	93.83	(40 uitvoerders: pupillen + kadetten.)
2. Vlug en Blij, Essen	93.5C	
3. K.A.T. Hopland	90.86	

Romeinse wagens race

1. Pupillen Deugd en Volharding

Verkleed - koers met hindernissen - aflossingskoers

2. Kadetten Deugd en Volharding.

Dat maakt dat voor de wedstrijden alle eerste prijzen naar "Deugd en Volharding zijn gegaan, en wensen we dus iedereen proficiat. Maar laat ons met onze twee voeten op de grond blijven, iedereen deed zijn best en op uitzondering voor het rek, mogen we zeggen dat het goed was, maar volmaakt is het nog niet.

11 juli staan we te Mechelen voor een zwaarder kamp. Daar moet het perfect zijn, want daar zouden we ook graag Deugd en Volharding aan de spits zien. Daarom: oefenen en nog eens oefenen staat aan de dagorde. Verzuim a.u.b. geen oefenstond, want er dient nog gewerkt om de perfektie te benaderen.

Mogen we nog een kleine opmerking maken: de keurturners zijn gewoon geworden te werken zonder turnband, en ze krijgen natuurlijk naapers. Maar het staat geweldig slordig als er zo'n man of vijf zonder turnband tussen het geheel staan. Wanneer we naar wedstrijden gaan in kringverband is iedereen gehouden zich te kleden volgens de reglementen en wordt dan ook de voorgeschreven turnband gedragen door iedereen. We zouden ook graag zien dat elkeen het kenteken zou laten aanbrengen, zoals vroeger reeds gezegd, in't midden, 5 cm. onder de uitsnijding van de hals, - sommige geven de indruk hun kenteken bijna op hun buik te dragen - want ook kwestie kledij moeten we éénheid betrachten, dat geeft éénheid van werk en streven aan, en een uiting van volstrekte orde, wat een turnersgroep zo schoon en stijlvol maakt.

Bij persoonlijk werk, geeft uw kledij een uiting van persoonlijkheid en moogt ge dus gerust uw persoonlijke visie toepassen, moet ge uw persoonlijke visie toepassen, want dan zijt GIJ het die verschijnt en die beoordeeld moet worden; maar als ge in groep verschijnt wordt de GROEP beoordeeld en heeft iedereen zich neer te leggen van de visie van de groepsleiding. Is dat klaar?

Vergeet ook uw witte kousen niet. Een turner in't wit met gekleurde kousen is bijna zo lelijk als een vloek. Dan nog liever géén kousen.

We willen ook waarschuwen voor het dragen van polsverbanden. Als het nodig is, is't nodig, maar draagt die verbanden nooit uit snobisme, het is niet verantwoord. Onze zeer jonge volwassenen (!) die de groten willen nadoen willen we ook nog wel hun schouders en borstkas met wat watten opvullen als ze'r athletisch willen uitzien, want met polsverband alléén zien ze'r nog altijd uit als haringen met een strikske.

WAT ZOU MOETEN GEBEUREN.

28 en 29 mei : Leerlingen-Bondsfeest te St. Genesius Rode.

28 mei: Onze muzikanten zullen te St. Genesius Rode een avondconcert verzorgen en ze blijven daar tot zondag avond, want zondag is er een muziekwedstrijd en 's zondags zullen ze onze leerlingen helpen om flink op te stappen. Voor de dames die wensen mee te gaan van 's zaterdags zal er gezorgd worden voor slaapgelegenheid, maar dan hebben we zeer dringend hun naam nodig. Dat hun wederhelft-muzikant dat eens opgeve volgende herhaling. Zonder fout! We verwachten ook alle muzikanten op de laatste herhalingen.

De muzikanten reizen gratis en de reis van hun dames zal aan minimumprijs worden berekend; en wat de verdere inlichtingen betreft, die zullen u tijdig op uw herhalingen worden meegedeeld.

29 mei: Bondsfeest voor de leerlingen. Alle supporters, zowel volwassenenturners, als ouders, enz. worden verzocht zo dringend mogelijk hun naam op te geven opdat we de nodige schikkingen kunnen treffen voor het vervoer, indien ze onze leerlingen willen vergezellen.

31 mei: Muzikale uitstap bij gelegenheid van Luythagen-Kermis. We willen er mog eens op wijzen dat het wenselijk is dat ook onze oudere turners zouden mee opstappen met onze muzikanten, het is voor hen een aanmoediging. Hiervoor zijn vooral onze veteranen aangewezen. Het is geen verplichting, maar als er eens een muzikale uitstap is, zijt u hartelijk welkom.

12 juni: (naar alle waarschijnlijkheid) Ons jaarlijks Openluchtfeest.

19 juni: H.Sacramentsprocessie te Mortsel St.Benedictus. Die morgen, GEEN oefening voor de keurturners.

3 juli: Leerlingen-Gouwkampioenschap te Niel.

9 juli: Onze muzikanten nemen deel aan de optocht naar het Bisschoppelijk paleis, de ontvangst en het avondfeest, ter gelegenheid van het 52e Gouwkampioenschap te Mechelen.

10 juli: 52e Gouwkampioenschap te Mechelen - deelname van onze muzikanten.

We willen er u van nu al aan herinneren dat deelname aan het Gouwkampioenschap verplichtend is voor alle volwassenen, veteranen en juniors, op straf van uitsluiting, (verleden jaar hebben we acht leden geschorst) alleen een gewichtige reden, die ons vooraf werd medegedeeld, kan van deze verplichting ontslaan.

21 juli: Gemeentelijke plechtigheden bij gelegenheid van de Nationale Feestdag.

22 juli: Muzikale uitstap bij gelegenheid van Oude-God Kermis.

28 augustus: Kringuitstap. Wie geeft een goede tip voor deze dag?

20 september: Muzikale uitstap bij gelegenheid van Mortsel Jaarmarkt.

24 september: Kringavond

5 november: Verjaringsturnfeest in Familia

11 november: Verjaardag van onze stichting - Nationale feestdag.

12 november: Verjaringsfeestmaal.

11 februari 1961: Vastenavond-zaterdag: Scalafeest onder het motto "D.V. gaat op Antenne."

Bij deze opsomming mankeert zeker nog: Processie H.Kruis en eventueel de Muziekfestival, en allicht nog wat anders, maar dat alles wordt wel tijdig bijgewerkt, want we zien ook uit naar een paar ontspanningsdagen, en misschien ook een familiale uitstap, waar vooral onze getrouwde mannen

met hun huisgezin welkom zijn. Wie geeft er ons wat wensen en enkele suggesties?

Wat de muziekfestival betreft, we hebben een rondschrijven gericht naar de maatschappijen waarvan we het bestaan kennen, en tevens melding gemaakt in FEDKAM , het orgaan van de Kath.Muziekmaatschappijen van België en in HERMES, weekblad van de Kath.Turnfederatie.

We zullen antwoorden moeten afwachten vooraleer definitieve schikkingen te treffen

W I S T U ....

- dat we hopen dat eindelijk de mogelijkheid zal worden geschapen om terug "de Heraut" regelmatig te laten verschijnen ?

- dat in dit nummer nog enkele rubrieken ontbreken, o.a. het hoekje van de juniors en van de soldaten, maar dat zulks volgende maal terug in orde is?

- dat leden die het minst met de vereniging inzitten, het meest op uit zijn om "blijken van genegenheid" te ontvangen?

- dat de veteranen de mooie kroon,voor de uitvaart van hun medelid Armand Thielens,met eigen centen hebben gekocht?

- dat het echt mooi is dat moeder met de jonge spruiten voor vader komen supporteren bij een turnmanifestatie?

- dat we't flink vinden dat onze vrijende turners hun liefje meebrengen,zoals naar het verbondsfeest, en daarbij geen ogenblik vergeten hun turnersplichten tot in de puntjes te volbrengen?

- dat we hartelijk proficiat zeggen aan die minnende koppeltjes die de liefde zo verstaan?

- dat als we zo kunnen spreken van vaders en moeders met jonge spruiten, vrijende koppels, en dan nog de grootvaders en grootmoeders zouden kunnen bijvoegen, we bouwen op stevige grondvesten en we werkelijk een schone grote familie worden die mekaars noden en wensen beter gaan begrijpen, en mekaar dan ook beter kunnen helpen, met woord en...ook met daad ?

- dat er nog altijd mannen zijn die plankenkoorts hebben als ze voor een jury moeten verschijnen?

- dat er mannen zijn die aan moeder eens moeten vragen hoe ze een turnband moeten vastmaken, of ze gaan eens aan het rek hangen met hun broek op hun voeten?

- dat er iemand gaat spijt hebben dat de muzikanten bij hun muzikale avond in mei zoveel pinten hebben gekregen, zonder dat hij erbij was?

- dat er in heel België geen enkele turnkring is die hun leden zoveel toesteekt en dat sommige leden van Deugd en Volharding nog niet tevreden zijn?